

3. Schvalování upravené ve vl. nař. č. 218/38 Sb. z. a n. znamená odkládací výminku, nikoli výminku rozvazovací. Stanoví-li se, že »k smluvnímu zcizení jest zapotřebí souhlasu okresního úřadu« a že »právní jednání jsou bez úředního souhlasu neplatná«, znamená to, že titulus pro nabytí není potud platný (účinný), dokud nebylo právní jednání schváleno. Zcizení tedy není platné, dokud schválení nebylo uděleno, a proto také lhůta k výpovědi pojistného poměru do té doby nezačala běžeti a výpověď daná před tím, než je jisto, že zcizení se stane účinným, může míti jen ten význam, že sama tato výpověď se stane účinnou až tehdy (tedy pod odkládací výminkou), bude-li zcizení schváleno.

Z toho plyne pak odpověď na čtenářovu otázku:

a) od sjednání smlouvy vyžadujícího úředního schválení lhůta k výpovědi podle § 65, odst. 2 zák. o pojistné smlouvě neběží;

c) rovněž tak ne ode dne vkladu do pozemkových knih, poněvadž tímto vkladem se sice nabývá vlastnictví, avšak naturální vlastnictví mohl nabyvatel získati dříve, a proto také mohl již dříve »ujmouti se držby pro sebe sama«;

b) lhůta k výpovědi podle § 65, odst. 2 zák. o pojist. smlouvě počíná tedy běžeti, ujal-li se nabyvatel držby ještě před udělením schválení, teprve dnem, kdy schválení bylo uděleno, a ujal-li se držby později, tedy teprve dnem ujetí se držby. V tomtéž smyslu rozhodl také rakouský nejvyšší soud ve Vídni 23. XII. 1931, č. 10 b) 1081/31, Veröffentlichungen des Bundesministeriums für Inneres und Unterricht betreffend die Vertragsversicherer 1932, str. 40, Horn, Pojistné právo, str. 392.

Malá daňová novela.

Přesto, že toto číslo Právní praxe mohlo vyjít teprve po uplynutí lhůt k podání daňových příznání (redakce musela vyčkati dodání rukopisu o zrovnoprávnění exekučních titulů v Říši), upozorňujeme na důležité výhody, které pro berní roky 1940—1943 státní správa poskytla poplatníkům ve vl. nař. 7/1940 ze 16. listopadu 1939. V dobách, kdy zvýšené úkoly státní správy vyžadují zvyšování daňových sazeb resp. přírůžek, jest tím vítanější, že jest možno dosáhnouti snížení daňového základu.

V mnoha případech běží dosud lhůta k podání příznání proto, poněvadž bylo žádáno o její prodloužení. V těchto případech snad přinese naše upozornění prospěch ještě pro letošní daňové příznání.

1. První výhodou jest zvýšení mimořádných odpisů z dosavadních 20% na 50% (§ 1). Jelikož podnikatel, který nově postaví (přestaví, přistaví, nastaví) budovu nebo si opatří nové strojní zařízení, má možnost v 5leté lhůtě odepsati zmíněných 50% v onom roce z těchto 5 let, kdy se mu to nejvíce hodí, má tato výhoda značnou důležitost. Je samozřejmé, že tato možnost 50% mimořádného odpisu podle vl. nař. č. 7/1940 nahraňuje mimořádný odpis 20% ve smyslu § 10, odst. 2 a § 79, písm. f) zák. o př. d. Stejně tak jest samozřejmé, že tento mimořádný odpis po připočtení řádných odpisů nesmí přesáhnouti 100% pořizovací hodnoty.

2. Investiční fond ve smyslu § 2 pro případ, že do budovy nebo nového zařízení má býti investováno teprve později, avšak poplatník by ještě předtím rád snížil svůj daňový základ o částku, kterou rezervuje pro budoucí investici.

3. Současně i pro poplatníky všeobecné daně výdělkové se prodlužuje lhůta, do kdy možno na vrub daňové rezervy zaplatiti výdělkovou daň, aby byla uznána jako srážková položka:

Namísto do lhůty k podání příznání jest to nyní lhůta do 31. III. berního roku.

4. V § 7 pak jest limitováno daňové zatížení sazbou 70% u podnikatelů jednotlivců a u podniků podrobených zvláštní dani výdělkové.